

A. O. Ennery

246

Dve siroti

Roman

— Tudi za ceno, ki pomeni za mornarja največjo sramoto?... Tristo vragov! — je nadaljeval kapitan ogorčeno. — V Cherbourgu bi lahko govorili, da so videli, kako je Virelay bežal pred angleško ladjo... Lahko bi pripovedovali, da so ti lopovi potopili mojo ladjo!... Ah, to bi bil sijajen konec moje mornariške kariere, med katero sem stokrat tvegaj svoje življenje v nadi, da obesim novo trofejo na naš francoski prapor...

In ogorčeni kapitan se je ponosno vzravnal.

— Govorili ste o »posvetovanju«, gospod markiz. No torej, takoj dam poklicati na svoj krov kapitane vseh ladij; naj se posvetujejo o tem, kaj je treba storiti in če bo med njimi le eden ki ne bo za boj, položim poveljstvo v njegove roke...

— To se mi zdi zelo pametno, ta vaša ideja, sklicati svoje kapitane na posvetovanje...

— Torej se strinjate s tem? — je vzkliknil kapitan v trdnem prepričanju, da se bodo vsi kapitani strinjali z njim.

— Seveda! — je odgovoril Lafayette. — Toda, — je pripomnil po kratkem razmišljanju, — prosim, da

povabite na posvetovanje tudi moje častnike... Želim, da bi lahko od poveljnika de Virelaya do zadnjega praporščaka vsak častnik svobodno izrazil svoje mnenje tako, kakor dovoli jaz vsakemu svojem častniku odkrito povedati, kaj misli.

Ker se je videlo, da je kapitan v zadregi, je Lafayette nadaljeval:

— Odkrito priznam, da občudujem vaš pogum, vašo neupogljivo voljo. Ponosen sem, da sin moje domovine tako visoko dviga čast svojega naroda... In odkrito priznam, da se moram premagovati, da bi ne porabil ugodne prilike in zaklical z vami: Udarimo na sovražnika!... Toda mislim moram na to, da bi prevzela s tem težko odgovornost, da sva vodila svoje ljudi v pogubo... v pogubo zama!

Videč, da mu hoče kapitan ugovarjati, ga je prehitel, rekoč:

— Ali mi niste sami rekli, da naša eskadra ne odgovarja niti najprimitivnejšim zahtevam? Mar niste prepričani, da je angleških ladij več in da so bolj oborožene?

Mar bi v tem primeru ne silili v neizogibno pogubo? Ali bi ne žrtvovali — junaško, to priznavam, toda čisto po nepotrebnem in brez najmanjšega haska dragocenih življenj vojakov, ki jih lahko ohranimo Franciji za težke čase, ko se nam bo treba boriti s tako močnim sovražnikom, da bomo skrbno šeli svoje vrste?

Kapitana so te besede presenetile

in molče jih je poslušal. General je porabil to priliko, da je ponovil svoj predlog glede splošnega posvetovanja vseh častnikov.

Častniki so priklimali.

— Vidite, — je dejal Lafayette, — vsi odobravajo moj predlog.

Kapitan je videl, da ima general prav. Nervozno je hodil med častniki sem in tja ter razmišljali, kaj storiti. Bal se je ozreti se na krmarja, ki je stal ob strani in komaj zadrževal svoje ogorčenje. Kadarkoli se mu je kapitan približal, je srdito zagodrnjal in zakašljajal, da bi opozoril nase kapitana in ga vsaj s pogledom vzpodbudil proti tem »strahopetcem«, kakor je v duhu zmerjal častnike.

Kapitan se je pa dosledno izogibal njegovim pogledom. Kar je zagledal: krmar viteza de Vaudreya.

— Tale pa gotovo ne bo bežal pred temi faloti, — je pomislil in ga proseče pogledal.

Vitez je že hotel stopiti k njemu, ko se je kapitan naglo obrnil k skupini častnikov, zbranih okrog generala.

— Gospoda, — je dejal glasno, — sklenil sem vprašati vse častnike brez razlike, kaj mislijo o našem položaju.

Stari Mathieu je komaj zadržal vzklik:

— Tristo vragov! Saj so mu popolnoma zmešali glavo, — je pomislil.

Kapitanovo izjavo so sprejeli vsi častniki z radostjo. General mu je stisnil roko.

— Gospod! — je zaklical kapitan. — Prosim vas, da zaenkrat zapustite krov, da bom mogel pozvati kapitane drugih ladij na posvetovanje.

Častniki z generalom na čelu so odšli.

Komaj so stopili na stopnice, vodeče v podkrov, je kapitan zapovedal signalizirati drugim ladjam.

In kmalu so spustili z vseh ladij čolne, ki so hitro krenili proti poveljniški ladji.

Minilo je komaj nekaj minut in že so bili vsi častniki eskadre na krovu. Takoj so zvedeli, zakaj so jih klicali. Hitro so odšli v veliko dvorano k posvetovanju.

Sodeč po opazkah in živahnih pomembnih se je obetalo zelo burno posvetovanje.

Toda ves trušč in hrušč je polegel in vsi častniki so vstali, ko sta vstopila general in poveljnik eskadre.

Držala sta se za roke, da bi svojim podrejenim pokazala, da mora medsebojno prijateljstvo družiti pripadnike obeh vrst orožja, zbrane k važnemu posvetovanju.

Prvi je spregovoril kapitan.

— Gospoda, — je dejal mirno, — sklenil sem vas, da bomo lahko po temeljitem razgovoru vestno in skrbno storili to, kar bo sklenil naš vojni svet.

Dejal sem »vojni svet«, ker gre za važno stvar, ki more okrasiti naš prapor z novim sijajem ali tudi — oskrbniti ga. To vam bode v vzpodbudo, da

boste dobro premislili vse, predno se odločite. Moram vam še povedati, da morete presojati položaj popolnoma svobodno in se ravnati samo po svoji vesti.

...Zdaj pa, — je zaključil kapitan svoj nagovor, — prepustim besedo gospodu generalu. On vam pove, zakaj je bilo treba sklicati to posvetovanje. Zastavi vam dvojce vprašani, na kateri bo moral vsak jasno odgovoriti... Odločitev se bo ravnala po večini glasov. Jaz kot poveljnik imam dva glasa.

Potem je pa vstal Lafayette in opisal zbranim častnikom jasno in točno položaj eskadre.

Mornariških častnikov generalove besede niso presenetile. Drugače je bilo s častniki Lafayetteovega zbora. Te so spravile generalove besede v hudo zadrego. Lafayette je zaključil svoj govor z besedami:

— Od vas je zdaj odvisno, gospoda, da se odločite, kaj je treba storiti, da čast našega prapora ne bo omadeževana in da pri tem naša ekspedicija ne bo odvrnjena od določenega cilja. Naš cilj je, kakor veste, pridružiti se četam generala Washingtona in pomagati po svojih močeh Američanom v borbi za osvobodjenje in neodvisnost.

V tem težkem položaju sva z gospodom kapitanom sklenila vprašati vas za svet... Hvala za ta izraz priznanja gre njemu samemu, kamti on ima pravico zapovedovati naši eskadri.

PRODAJALKA

izučena šivilja, mlada in samostojna, želi premeniti mesto — najraje v pekarno ali slaščičarno. Prime tudi drugo delo. Začetkom se zadovolji samo s hrano in stanovanjem. — Ponudbe na naslov: Marija Logar, Litijska št. 18. 4833

AVTOMOBILSKE GUME

velikost 32x6, podložene in navadne, že rabljene kupi Anton Križaj, Dolenji Logatec 37. 4834

ZELEZNO POSTELJO

takoj prodam. — Ogleda se: Pod Rožnikom, Cesta I, št. 9. 4799

Sveže, najfinejše norveško

RIBJE OLJE

iz lekarne DR. G. PICCOLLA V LJUBLJANI — se priporoča bledim in slabotnim osebam 91/L

OREHOVA JEDRCA

umetno posušena, popolnoma brez vlage in MODRI MAK ZA POTICE nudi najceneje Sever & Komp. Ljubljana. 92/L

Lepa in topla zim-ska suknja bo vaše največje veselje, ko zapade prvi sneg. Blago zanj dobiti v veliki izbiri pri znani trdki

R. MIKLAUC
(poleg škofije)

Verjamite, da je res dobro in poceni. Najboljše je, da čimprej pridete in se sami prepričate.

Modna konfekcija

Najboljši nakup
A. PRESKER, LJUBLJANA,
Sv. Petra cesta 14. 11/T

OPOZORILO

Vsi, ki kupujejo izdelke konfekcije pri firmi Fran Lukič v Ljubljani, Stritarjeva ulica, se opozarjajo, da iste vsestransko pregledajo v lastnem interesu. Utegnilo bi se ponoviti, da dobi kupec zbledelo in preležano blago, kakor se je pripetilo meni. Denarja pa nisem dobila nazaj, temveč sem bila prisiljena vzeti meni nepotrebno drugo stvar.

Prepuščam javnosti v presojo postopanje firme, katere princip je baje tudi »solidnost«.

Ijka Knapić

Ljubljana, Gosposka ulica 10

PREJ KO KUPITE PIANINE

oglejte in preizkusite prvovrstni domači izdelek v tvornici Ivana Kacin-a v Domžalah, kjer jih dobite že od Din 10.000 naprej. — Sprejemajo se tudi popravila; ugaševanje. — Zadržajte cenik. 4815

Povsod je lepo, doma najlepše!

To boste spoznali, ako si izposodite plošče in gramofon pri:

„ŠLAGER“
Aleksandrova cesta 4, prehod »Viktorije«

IZGOTOVLJENE PERNICE

180x115 iz finega puh. perja Din 230.— do 280.—; 1a puh Din 450.— in 610.—

SVILENE PUHASTE ODEJE

Din 780.— in 950.—. Na zalogi vse vrste klotaste odeje. Razpošilja po povzetju — Rudolf Sever, Ljubljana, Martijn trg 2

LEPE JASLICE

kompletne ali posamezne pastirke, ovčice, palme, hlevčke, vodnjake itd. — najceneje — Sv. Petra cesta št. 8 (bivša trafik), Ljubljana. 4746

NE POZNAM POVIŠANJA CEN!

Cepprav je cena letošnjemu vinu poskočila za 100 %, ne bom povisal cene, dokler bom imel staro zalogo, marveč bom točil najboljša štajerska vina in cviček iz Gadove peči le po 10-dinarjev. — Od danes naprej celo znižam ceno vinu pri odzemu 5 ali več litrov, na 9-dinarjev ter dostavim vino na zahtevo na dom! — Poslužite se telefona in naročite na številko 2892! — Vedno na razpolago kuhano vino! Pristno žganje, silivovka in tropinovec po Din 30.— za liter! Domače krvavice in pečenice! — Pridite in prepričajte se o najboljši kvaletiti! — Buffet Briški, Palca Grafike, Ljubljana. 4816

POZOR, SMUČARJI!

Idealna smuka in krasen teren se nudi smučarjem na Kureščku, kjer se lahko dobro in poceni okrepča v gostilni »Hörmann« na Visokem. 4811

Mestni pogrebni svet
Občina Ljubljana

I

ANA ZESCHKO naznanja v svojem in v imenu svojega sina dr. Erna Zeschka, svoje snahne Ute Zeschko, svojega vnuka Gerta Zeschka in v imenu vseh ostalih sorodnikov, da je njen nadvse ljubljani soprog, oziroma oče, tast in stari oče, gospod

Albert Zeschko

veletrгоvec

danes, dne 15. t. m., po kratkem, mukopolnem trpljenju, previden s svetimi zakramenti, v 86. letu svojega, samo dobremu posvečenega življenja, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb blagopokojnika bo v nedeljo, dne 17. decembra 1933, ob 1/2 15. uri iz hiše žalosti, Erjavčeva cesta št. 18, na pokopališče k Sv. Križu, kjer položimo našega nepozabnega blagega pokojnika v rodbinsko grobnico k večnemu počitku.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v torek, dne 19. decembra 1933 ob 7. uri zjutraj v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja.

Prosi se tihega sožalja!

V Ljubljani, dne 15. decembra 1933.